

end kan have om, hvorvidt det er muligt engang med Liden at faae et Middelgrundsfort eller ikke, kan dette paa ingen Maade have nogenfomhelst Indflydelse med Hensyn til at afgjøre, hvorvidt Kalkbrændertfortet ligger bedre paa den nye Plads end paa den gamle. Dette Fort maa vi bevare, og det staar ikke i nogenfomhelst Strid med noget af de andre Forter, der have været paa Omtale: Stubbefortet eller Middelgrundsfortet, og hvorvidt det endelig skulde være lettere at stifte 5—6 Millioner til Stubbegrundsfortet end 10—12 Millioner til Middelgrundsfortet, kunde endda være Livil underkastet, thi det dobbelt saa dyre Fort paa Middelgrunden gjør rigelig dobbelt og mere end dobbelt saa megen Nytte som det paa Stubbegrunden. Derom er der jo imidlertid slet ikke her Tale, Sagen dreier sig her om en ussel Gjenbevilling paa 5,500 Kr., og alt det Øvrige har Sntet dermed at bestille.

Dinesen: Jo, Taler er om noget Mere end om en ussel Gjenbevilling af 5,500 Kr. Styrelsen af det Beløb, hvorom der i dette Dieblik er Spørgsmaal, er, havde jeg nær sagt, det Allermindste; det, som er det Vigtigste i Sagen, er selve Afgjørelsen af Spørgsmaalet. Jeg skal imidlertid ikke forbyde mig videre i denne Diskussion, jeg vil kun sige, at naar den ærede Krigsminister har støttet sig til de Autoriteter, han har hørt i denne Sag, og har tillagt dem mere Vægt end, hvad han har hørt ude i Byen, saa skal jeg indbrømme Berettigelsen heraf overfor den ærede Krigsminister. Jeg vil kun sige til Krigsministeren, at medens Krigsministeren jo er Herre over, hvilke Autoriteter han vil høre, — det vide vi jo fra de Overveielser, vi ere bleve bekendte med, og som ere gaaede forud for denne Sags Afgjørelse —, saa ere vi Andre henviste til, hvad vi kunne faae at vide af de Dplysninger, som haade ved denne Leilighed og ved mange tidligere Leiligheder have foreligget for os om saadanne Spørgsmaal. Jeg støtter væsentlig min Opfattelse af dette Spørgsmaal paa de Dplysninger, der have foreligget for Rigsdagens Medlemmer i Finantsudvalget, Forsvarsudvalget osv. igennem de senere Aar, Dplysninger, som jeg har søgt at gjøre mig bekendt med i saa stor en Udstrækning som muligt, og jeg tror, at en væsentlig Del af, hvad der er meddelt, er i min Erindring, og paa Grundlag deraf danner jeg min Mening.

Krigsministeren (Rauffmann): Naar det ærede Medlem tror, at Krigsministeriet kun søger Dplysning der, hvor Krigsministeriet ønsker det, da tager det ærede Medlem feil. Krigsministeriet maa søge Dplysning hos de Autoriteter, hvis Pligt og hvis Stilling medfører Saadant; altsaa i dette Spørgsmaal ved Ingenieurkorpsdet, Artilleriet, Søbefæstningen osv., og Chefene for

disse Institutioner raadsføre sig i Reglen igjen med enkelte af deres Officerer, inden man faar Spørgsmaalet afgjort. Man faar altsaa ved at henvende sig til Autoriteterne just ikke Epidernes Mening at vide, men netop den Mening, som er den almindelig gjældende i de Afdelinger, som sortere under dem. Jeg tror derfor, at Krigsministeren meget rolig kan foretrække deres Mening fremfor den, han hører enten i Byen eller her i Thinget.

Holstein-Ledreborg: Til det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scaventus) skal jeg med Hensyn til hans Bemærkning om, at Bevillingsretten ikke svæktes eller krænktes ved Vedtagelsen af denne Bevilling paa 80,000 Kr., kun gjøre opmærksom paa, at jeg ikke paastaar, at her foreligger nogen Krænkelse af Bevillingsmyndigheden fra Ministerens Side, som man sanktionerer ved at bevilge dette Beløb. Men det ærede Medlem vil heller ikke være uvidende om, at efter den Beslutning, Folkethinget tog om at negte et Beløb til ekstraordinær Fremme af Bygningen af „Lordenstjold“, vil Thinget ved nu at gaa ind paa de 80,000 Kr. komme i en saa flagrant Modsigelse med sig selv, at det ikke godt kan Andet end medføre en Svækkelse af Bevillingsmyndighedens Anseelse (Afbrudelse af Røfod). Det ærede Medlem for Bornholm siger, at der ikke er nogen Anseelse; ja det er muligt, hos det ærede Medlem tror jeg ikke, at der er Anseelse. Noget blødere stemt maa jeg tilsaa, at jeg kunde være overfor det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), som anførte nye Grunde for at give en mindre Bevilling paa 20,000 Kr., der ikke har været foreslaaet ifjor og maa siges at være en hel ny Bevilling. Jeg har ikke været med til at foreslaa den, men den nævnte ærede Talers Foredrag har bragt mig i Livil, om han ikke har Ret. Jeg skal henstille Sagen til ærede Meningsfæller; jeg skal ikke stemme imod hans Forlag, men jeg vil heller ikke stemme for det. — Den ærede Krigsminister har gjort en lille Bemærkning, som foranlediger mig til at henvende mig til ham. Den ærede Minister sagde, at jeg syntes at være Livil om, hvorvidt han talte i Overensstemmelse med sin Overbevisning. Det gjør jeg paa ingen Maade (Afbrudelse af Krigsministeren). Jeg kan godt forstaa, at det er en Udtaelse af mig, der har bragt den ærede Minister til at sige det; men jeg ønsker at forebygge en saadan Misforstaaelse. Men jeg tror, jeg har Ret, naar jeg siger, at Dplysninger med Hensyn til Fortets Beskyttelse, som jeg ikke har Lov til at bruge, da de ere meddelte i Fortrolighed, ere af en saadan Natur, at det bliver umuligt for os at tro paa, at den ærede Krigsministers Overbevisning paa dette Omraade vil seire, thi den ærede Minister har ikke den samme Overbevisning nu og ifjor, som Krigsministeriet havde den 1ste Decem-